TOELICHTING OP INHOUD EN ACHTERGROND VAN DE NEDERLANDSE KRITIEKE GRONDSTOFFENLIJST

De Nederlandse Kritieke Grondstoffenlijst (NKG) is de lijst van kritieke grondstoffen voor Nederland opgesteld door het Nederlands Materialen Observatorium (NMO). De EU lijst van 34 kritieke en strategische grondstoffen dient als basis voor deze lijst. De NKG is samengesteld met als doel aan te geven welke grondstoffen voor Nederland als kritiek kunnen worden beschouwd. De selectie is gebaseerd op een inschatting van de risico's op leveringsonderbreking en de mate waarin de toegevoegde waarde van Nederlandse industriële sectoren is blootgesteld aan die risico's.

Welke kritieke grondstoffen kennen een hoog leveringsrisico?
Het uitgangspunt voor de NKG is de lijst met kritieke en strategische grondstoffen die door de EU is vastgesteld. Voor de grondstoffen uit die lijst is onderzocht welke grondstoffen voor Nederland kritiek zijn.

Daarbij is een grens bepaald om de mate van risico voor de levering van de producten te meten. Dat is gedaan aan de hand van de volgende twee criteria:

1. De mate waarin wereldwijde levering of productie uit één land afkomstig is. Het risico is hoog als één land zorgt voor meer dan 65 procent van de wereldwijde productie.
2. De mate waarin dit land een lage waardering krijgt voor bestuurlijke kwaliteit. Deze waardering wordt bepaald door de Wereldbank op basis van de zogenaamde World Governance Index.

Hoe is economische blootstelling van sectoren aan een grondstof bepaald?
Het economisch belang laat zien hoe afhankelijk een sector is van bepaalde (minstens één van de geselecteerde) kritieke grondstoffen. Dat noemen we ook wel economische blootstelling. In Nederland hebben we veel Original Equipment Manufacturers (OEMs). Dat zijn fabrieken die complexe producten produceren, assembleren en exporteren. Deze bedrijven gebruiken bijna altijd één of meer grondstoffen waarvoor een leveringsrisico bestaat, De Nederlandse industrie loopt hierdoor een groot risico als deze grondstoffen plotseling niet meer leverbaar zijn.

De mate van economisch belang van de grondstoffen op de NKG wordt gebaseerd op de toegevoegde waarde per sector. De toegevoegde waarde is de economische waarde die een sector creëert: het is de omzet minus de inkoopwaarde van grondstoffen en diensten. Voor dit onderzoek is gekeken naar de toegevoegde waarde van de volgende sectoren:

- chemie
- rubber- en kunststofindustrie

- bouwmaterialenindustrie
- basismetaalindustrie
- metaalproductenindustrie
- elektrotechnische industrie
- elektrische apparatenindustrie
- machine-industrie
- auto-industrie
- overige transportmiddelenindustrie
- en overige industrie

Deze gegevens zijn op gedetailleerd (SBI4) niveau vastgesteld met data uit 2023 van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Dat is de meest specifieke en nauwkeurige categorie binnen de Standaard Bedrijfsindeling (SBI) van het CBS.

Het NMO adviseert op basis van deze argumenten de volgende grondstoffen op te nemen op de NKG.

Bismut[o]	Germanium[o]	Magnesium (metaal)[o]	Silicium-metaal[o]
Coking Coal[o]	(Natuurlijk) grafiet	Niobium	Vanadium
Fluorspar	Kobalt	Platinagroep-metalen[o]	Wolfraam
Fosfor[o]	Lithium[o]	Scandium[0]	Zeldzame aardmetalen
Gallium[0]			

[o] Grondstoffen die a.g.v. de processingfase als kritiek worden bestempeld. De overige materialen zijn kritiek op basis van de (land)-concentratie van primaire winning.